

Hiphop kan wereldwijd verenigen

De vaak gedemoniseerde hiphop moet je inzetten om bevolkingsgroepen die elkaars cultuur verder niet hoeven, nader tot elkaar te brengen, zegt **Jeff Johnson**.

Nu ik in Amsterdam ben voor de conferentie van de Pioneers ter gelegenheid van de viering van 400 jaar New York-Amsterdam, vraag ik me af hoe straks de relatie moet zijn tussen de nieuwe generatie transatlantische leiders. Ik keek op tv naar president Obama toen die in Londen met andere politieke leiders sprak over een groter stimuleringspakket versus meer toezicht, en ik vroeg me af of de inwoners van hun landen ook met elkaar onderhandelen. Transatlantische relaties zijn, hoewel al jaren oud en vaak onzichtbaar, nog steeds relevant. Jongeren aan beide zijden van de plas zouden moeten zien dat zij via het sociale fenomeen dat hiphop heet, de sleutel in handen hebben om die relatie te herdefiniëren.

Als zwarte man die woont in Amerika en is geboren in Groot-Brittannië en die door heel Europa heeft gereisd, geloof ik dat de naoorlogse relaties intact kunnen blijven als ze maar voortdurend worden gevoerd met progressieve

ideeën van beide zijden van de Atlantische Oceaan. Toen ik keek naar de berichtgeving over de G20, kreeg ik het gevoel dat ons (burgers van de NAVO-landen en van 'de wereld') wordt gevraagd de regeringen te steunen om de economie er weer bovenop te helpen, handelsakkoorden te sluiten en het terrorisme te bestrijden – echter niet door een echt ideologisch verbond te sluiten tussen de inwoners van de genoemde landen.

Het naoorlogse model van een verbond tussen Noord-Amerika en Europa is antiek en heeft dringend behoefte aan vernieuwing. Met alle respect voor onze politieke leiders, er is geen president, geen premier of wereldconferentie die daarvoor kan zorgen. Een nieuw en modern verbond kan alleen worden opgebouwd door inspanningen van 'gewone' burgers.

De werkelijke kracht en energie van een nieuw transatlantisch netwerk zal bij elkaar brengen wat veel politici het meest nerveus maakt: de virtuele natie. Nu de wereld steeds kleiner wordt en mensen steeds vaker direct getroffen worden door collectieve en persoonlijke beslissingen van burgers in verschillende delen van de wereld, zal de virtuele natie mensen met elkaar verbinden op een wijze die nooit door iets als het nationalisme kan worden afgedwongen.

Zo'n transatlantisch verbond zal echt van invloed zijn op klimaatverandering, genocide, het con-

Hiphoppers in een McDonald's in het centrum van de Oekraïense hoofdstad Kiev. Foto Joost van den Broek / de Volkskrant

flict tussen religies en ideeën, en andere sociale en politieke kwesties, door virtuele naties te scheppen van mensen, die zich niet vanwege hun paspoort aansluiten maar vanwege hun toewijding aan verbetering van de wereld. Leden van diverse landen zullen claimen: 'Ik ben een lid van de financieel verantwoordelijke natie, de schone luchtnatie, de eerlijke-wereldhandelnatie of de anti-oorlogsnatie.'

In Amsterdam zoek ik contact met de lokale hiphopgemeenschap. Waarom? Als ik kijk naar de

ideologische en methodologische opties die er zijn om jongeren te betrekken bij de opbouw van virtuele naties, spreekt vooral hiphop tot mijn verbeelding. Ik heb het niet over wereldwijd erkende artiesten, platenmaatschappijen of grote televisie- en radiostations. Ik bedoel de jonge mensen die hiphopmuziek maken en ernaar luisteren en die de positieve aspecten van deze subcultuur omarmen. Ik wil hen ontmoeten omdat ik daar een virtuele hiphopgemeenschap kan vinden van jonge leiders die

geloven in een wereldwijde visie en die willen samenwerken, met hiphop als vaandel.

Die virtuele natie is nu in staat de dikwijls gedemoniseerde kunstvorm van hiphop te gebruiken waarvoor die is bedoeld. Zoals voor het oplossen van conflicten tussen jonge Nederlanders en Marokkanen die elkaars cultuur niet hoeven, maar die wel hiphop omarmen. Die virtuele hiphopnatie kan de subcultuur gebruiken om aandacht te schenken aan klimaatverandering en het wereldwijde

gebruik van duurzame energie. Waarover het ook gaat, we kunnen ermee nieuwe vormen van communicatie en activiteiten bouwen. Ik hoop dat anderen in Amsterdam er net zo opgewonden over raken als ik en dat we kunnen samenwerken.

Jeff Johnson is journalist, politiek motivator en activist. Dit is een bekorte versie van zijn toespraak gisteren op het publieksevenement van Pioneers in Felix Meritis in het kader van 400 jaar New York-Amsterdam.